

26.04.2020

Caută să ai o perspectivă corectă asupra vieții

Mat. 6:19-34 (Mat. 6:33)

*Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui,
și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.*

A avea o perspectivă corectă asupra vieții înseamnă să privești toate lucrurile vieții din perspectiva cuvântului lui Dumnezeu, nu din perspectiva gândirii omenești (vezi v. 22-23). Când Domnul Isus spune că „ochiul este lumina trupului” El vrea să spună că felul în care privești lucrurile vieții determină binecuvântarea vieții tale sau blestemul ei – fie ochiul tău este sănătos și atunci totul este văzut în lumină și deci trupul tău va funcționa normal (adică sănător); fie ochiul tău este rău și atunci totul apare întunecat și deci trupul tău va funcționa spre distrugerea lui (adică va fi plin de întuneric). Deci, dacă perspectiva vieții tale este marcată de întuneric, atunci ceea ce de fapt tu vezi este întuneric – tu trăiești în întuneric beznă. Așadar, este vital pentru viața ta perspectiva pe care o ai asupra vieții. Ce înseamnă, după cuvintele Domnului nostru, să avem o perspectivă luminoasă, corectă, asupra vieții?

1. Adevăratele bogății nu sunt cele pământești ci cele cerești (v. 19-24);

A avea o perspectivă corectă a vieții înseamnă a-ți direcționa viața înspre asigurarea comorilor din cer nu înspre asigurarea celor de pe pământ (v. 19-20). Cel care se preocupă de acumularea comorilor pământești este de fapt materialist, sau pământesc în caracterul lui. Domnul Isus ne dă patru motive care să ne direcționeze viața înspre comorile din cer.

- Comorile pământești vor fi distruse, în timp ce comorile cerești rămân veșnic ale noastre. Oricât de mult am încerca să păstrăm comorile pământești (oricare ar fi ele) ele vor fi pierdute iremediabil. Fie că ele sunt trecătoare și, în timp, se vor deteriora, se vor învechi sau nu vor mai fi de folos după un timp; fie că ele vor fi prădate de hoții de pe acest pământ. Nu există nimic pe acest pământ care să fie veșnic sau care să poată fi păstrat de posesori pentru totdeauna. Moartea ne va separa de acestea și nu vom duce nimic din aceste posesiuni materiale în locuința morților.

- Inima noastră se va lipi de comorile noastre, chiar dacă vrem sau nu (v. 21). Dacă comorile noastre sunt cele pământești, la despărțirea de ele dezamăgirea va pune stăpânire pe inima noastră și aceasta va fi starea noastră pentru veșnicie, pentru că nimic nu ni le va readuce înapoi. Mai mult, inima noastră va fi goală pentru veșnicie, pentru că ele ne despart de Dumnezeu pentru veșnicie (vezi Lc. 12:20-21).

- Preocuparea pentru bogățiile pământești ne face să avem o perspectivă întunecoasă a vieții (v. 22-23). Bogățiile pământești, nefiind adevăratele bogății, ele nu satisfac cu adevărat sufletul omenesc. Domnul Isus ne spune că cel care ar câștiga chiar și întreaga lume, el de fapt își va pierde sufletul. Viața unui asemenea om va fi complet irosită (Mat. 16:25-26), pentru că sufletul omului, care este infinit mai valoros decât posesiunea chiar a întregii lumi, va fi pierdut. Așadar, a fi preocupat să câștigi ceva din această lume materială și trecătoare, înseamnă a trăi în întuneric. Pe de altă parte, nimeni dintre cei care au pentru ei bogățiile acestei lumi, nu apar deloc cu adevărat fericiți. Fericirea lor este aparentă pentru că dezamăgirile, chiar și în această viață, marchează din plin preocuparea lor pentru asemenea bogății. Sinuciderile cele mai multe le găsim, în societate, între asemenea oameni.

- Nimeni nu poate să fie preocupat în viață de comorile de pe pământ și în același timp și de comorile din cer. Acest lucru este imposibil pentru că este imposibil să ai doi stăpâni – pe Dumnezeu și pe Mamona (banii sau comorile materiale de orice fel). Ori vei urî pe unul și vei iubi pe celălalt, ori vei ține la unul și vei nesocoti pe celălalt. Loialitatea nu poate fi împărțită la doi stăpâni; trebuie să te supui unuia și să-l respingi pe celălalt.

Concluzia este: Dacă vrei ca să trăiești în lumină și totul din tine să aibă parte de binecuvântare, alege să ai o perspectivă corectă asupra vieții – fii preocupat de comorile cerești și nu de cele pământești. Aceste comori cerești sunt toate legate de Împărăția lui Dumnezeu și de neprihănirea Lui (v. 33).

2. Prioritățile vieții nu trebuie să fie legate de viața pământească ci de Împărăția lui Dumnezeu și de neprihănirea Lui (v. 25-34)

Noi trăim încă pe pământ și ar fi o iresponsabilitate din partea noastră, a credincioșilor, dacă ne izolăm de lumea pământească. Aceasta înseamnă că un credincios adevărat trebuie să muncească pentru a-și asigura cele necesare vieții lui și a familiei lui și să poată să ajute pe cei din jurul lui (vezi 2 Tes. 3:6-12). El nu trebuie să aștepte „pomână” de la alții. Însă credincioșii adevărați nu sunt atât de preocupați cu agonisirea lucrurilor necesare vieții pământești ca și cum acestea sunt singurele lucruri necesare vieții. El trăiește pe pământ pentru a se îmbogăți față de Dumnezeu (Lc. 12:20-21) și pentru Împărăția cerurilor și pentru neprihănirea care este dată de Dumnezeu (v. 33). Prioritatea vieții sale nu este strângerea de comori pe pământ ci strângerea de comori în cer (v. 19-20). El nu se îngrijorează de viața lui și nu-și face probleme că ar putea experimenta crize de orice fel în această viață. Care sunt motivele pentru care el nu se îngrijorează?

- Viața pentru el este un dar de la Dumnezeu și el are încredere că Dumnezeu va continua să-i ofere, prin harul Lui, tot ceea ce este nevoie pentru viața lui (v. 25); el se bazează pe multele promisiuni ale cuvântului lui Dumnezeu în toate circumstanțele vieții (vezi de ex. Ps. 127, 128; Prov. 3:5-10);

- Din moment ce ființe inferioare omului sunt atât de minunate ocrotite și susținute de Dumnezeu, cu atât mai mult omul are parte de susținere și de binecuvântare din partea Lui (vezi Ps. 8). Aceste ființe de pe pământ nu se îngrijorează de viața lor, nu-și fac probleme cu privire la crize de tot felul pentru că ele sunt în mâna lui Dumnezeu.

- Doar oamenii necredincioși (cei din afara poporului lui Dumnezeu) ajung să-și facă probleme pentru viața lor (v. 32). Zeii acestora nu au nici o putere să facă nici bine nici rău și nu-i pot ajuta în nici un fel. De aceea, ei trăiesc ca și cum totul ar depinde de ei. Dar nu aceasta este atitudinea celor din poporul lui Dumnezeu (vezi Deut. 8:1-20);

- Nimeni nu poate să se îngrijoreze de viitor pentru a și-l asigura așa cum are el nevoie sau așa cum și-l dorește (v. 34). Viitorul este în totalitate în mâna lui Dumnezeu, nu în mâna oamenilor (vezi și Fap. 1:6-7; vezi și Lc. 12:13-21). Cel credincios înțelege că depinde în totul de Dumnezeu și faptul că El îi asigură resursele existenței pentru ziua de astăzi este (și trebuie să fie) o garanție că Dumnezeu îi va asigura resursele existenței lui și pentru viitor (vezi mana zilnică pentru poporul Israel în cei 40 de ani de rătăcirii prin pustiu – Ex. 16; Deut. 8:2-4);

- Prioritatea pentru viața celui credincios în viața lui de pe pământ este (și trebuie să fie) căutarea mai întâi a Împărăției lui Dumnezeu și a neprihănirii Sale. Când cel credincios este preocupat în primul rând de aceste comori din cer, Dumnezeu, în credința Lui, îi va da tot ceea ce este necesar vieții lui pământești, ca ceva care este suplimentar (v. 33). Observă că Dumnezeu nu promite prosperitate materială, sau socială, sau plinătatea satisfacțiilor pământești și vremelnice; El promite asigurarea a ceea ce este absolut necesar pentru susținerea vieții (hrană, băutură, îmbrăcăminte, casă unde să dormi).

Domnul Isus dă două pilde prin care seamănă Împărăția cerurilor – pilda comorii ascunse și a mărgăritarului de mare preț (vezi Mat. 13:44-46). Aceste nestemate reprezintă, în pilda Domnului, comorile cerești. Omul înțelept (de fapt omul credincios) investește tot ce are pentru a-și asigura aceste comori cerești. El „vinde tot ce are” și își asigură aceste nestemate de mare preț. El este preocupat în primul rând de a avea aceste comori de mare preț – celelalte lucruri ale vieții sunt pentru el secundare. Aceasta este perspectiva corectă a vieții trăite pe pământ, din punctul de vedere a lui Dumnezeu. Omul cu adevărat înțelept caută să aibă perspectiva care rezultă din cuvântul lui

Dumnezeu cu privire la viața aceasta pământească și trecătoare (vezi și pilda ispravnicului necredincios, care a fost mai înțelept decât mulți fii ai luminii – Lc. 16:1-13).

Întrebări pentru studiu biblic

1. Cum îți formezi o perspectivă sănătoasă despre viață? Ce înseamnă acest lucru? (vezi 2 Pet. 3:1-2 – vezi sintagma „minte sănătoasă”)
2. Concret, cum îți formezi o minte sănătoasă? Care este elementul despre care vorbește Petru, atunci când spune că vrea să trezească mintea sănătoasă în cei credincioși (2 Pet. 3:1-2)
3. De ce nu ar trebui să ne strângem comori pe pământ? De ce ar trebui să strângem comori în cer? (vezi Mat. 6:19-24)
4. Care sunt lucrurile care trebuie să aibă prioritate în viața noastră? (vezi Mat. 6:33; 1 Tim. 6:6, 11-12)
5. Care sunt „aceste lucruri” pe care Dumnezeu ni le promite, dacă suntem preocupați de ceea ce ne cere El? (Mat. 6:33; 1 Tim. 6:8)
6. De ce preocuparea pentru ceea ce este peste „aceste lucruri” este periculoasă pentru oameni? (vezi 1 Tim. 6:9-10; Mat. 6:21; 16:25-26)
7. Ce anume mi-ar întări credința că Dumnezeu mă va binecuvânta cu tot ceea ce am nevoie? (vezi 2 Pet. 1:3-4; vezi și sintagma „făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe”)
8. Ce l-a făcut pe Avraam să riște să asculte de Dumnezeu chiar și când el nu înțelegea planurile lui Dumnezeu? (vezi Gen. 12:1-3; 15:6)
9. Ce trebuia poporul Israel să înțeleagă de la Dumnezeu și să facă, dacă dorea să aibă o viață binecuvântată de El? (Deut. 8:1-9)
10. De ce era important pentru israeliți să „strângă cât îi trebuie” și nu mai mult, pentru hrana lor? Ce înseamnă pentru noi acest lucru? (Exod 16:14-30; vezi întregul cap. 16)
11. Care credeți că este diferența între „a te îngrijora” și „a te îngriji (a purta de grijă)”? (vezi Mat. 6:25-32; 1 Tim. 5:8)
12. Ce lecții spirituale poți învăța din pilda bogatului căruia i-a rodit țarina? (Lc. 12:13-21)
13. Ce lecții spirituale poți învăța din arătarea Domnului Isus după învierea Sa de la marea Tiberiadei? (Ioan 21:1-14)
14. Ce a promis Domnul Isus celor care vor împlini însărcinarea dată de El? Ce anume îți dă garanția că El își va împlini promisiunea făcută? (vezi Mat. 28:18-20)